

РЕШЕНИЕ

№ 5128

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4988** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. Г. Б., ЕГН: [ЕГН], чрез процесуалния представител адвокат П. Г. В., срещу решение № 174 от 17.01.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11482 по описа за 2021 г., на СРС, 95-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21 - 4332- 013015 от 28.06.2021г., издадено от Г. В. Б. в качеството ѝ на началник група към отдел „Пътна полиция“ - СДВР, за извършено нарушение на чл.37, ал.1 ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.4 от ЗДвП, като е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лв.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, необосновано, незаконосъобразно, издадено при сериозно нарушение на материалния закон и процесуалните правила, както и в противоречие със събраните по делото доказателства. Счита, че показанията на свидетеля И. не кореспондират с представените по делото документи. Излага съображения, че показанията на свидетеля Б. не потвърждават заявеното от свидетеля И.. Сочи, че първоинстанционният съд е допуснал и превратно интерпретиране на доказателствата по делото, тъй като в противоречие с цитираните разпоредби е обсъдил единствено само част от доказателствата по делото, а други е negliжирал. Отделно от това, първоинстанционният съд не само не е анализирал част от доказателствата, но и

превратно е тълкувал данните по обсъжданите от него документи. Твърди, че фактът на липсата на видеозаписи не е доказан безсъмнено, доколкото това сведение е дадено от актосъставителя, а това е в негов интерес. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноски. Ответникът – началник група към Столична дирекция на вътрешните работи – отдел Пътна полиция – в съдебно заседание не се представява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че на 15.06.2021г. около 21:30 ч. в [населено място] жалбоподателят Г. Б. управлявал лек автомобил „С. Л.“ с ДК [рег.номер на МПС] . До него на предната дясна седалка на автомобила се намирала свид. И. Б.. Автомобилът се движел по [улица]с посока от[жк]към „Околовръстен път“. На кръстовището между [улица]и [улица]Б. предприел извършването на маневра по завиване наляво, като не пропуснал насрещно движещия се по [улица], с посока на движение от „Околовръстен път“ към[жк]лек автомобил „Р. М.“ с рег. № 4528330, управляван от свид. М. А., при което реализирал пътнo-транспортно произшествие /ПТП/ между двата автомобила. В резултат от ПТП водачите на автомобилите и пътниците в тях получили различни по вид телесни увреждания.

На 19.06.2021 г. жалбоподателят бил призован в ОПП СДВР. Явил се с баща си - свид. Г. Б. и в присъствието на последния и на свид. Б. Г., свид. М. Ц. му съставил АУАН бл. № 415421/19.06.2021г. за извършено нарушение на разпоредбата на чл.37, ал.1 ЗДвП, обстоятелствата на което описал подробно. При връчването на АУАН жалбоподателят вписал, че има възражения. Допълнителни писмени възражения представил и в законоустановения срок.

Въз основа съставения АУАН и въз основа доказателствата по преписката, наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.4 ЗДвП наложил на жалбоподателя Б. глоба в размер на 200 /двеста/ лв. Възраженията срещу АУАН били преценени като неоснователни.

При тази фактическа обстановка Софийски районен съд е приел, че описаната в акта и НП фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е още, че не са допуснати съществени нарушения при съставяне на акта и издаване на НП. За да потвърди наказателното постановление районният

съд е счел, че Б. е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл.37, ал.1 ЗДвП, доколкото произшествието е настъпило, тъй като жалбоподателят не е изпълнил задължението си да пропусне движещия си направо автомобил, отнемайки предимството му. Приел е, че нарушението е осъществено при непредпазлива форма на вината. Въззивният съд е счел, че за така констатираното нарушение не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Преценявайки събраните по делото доказателства настоящият състав на АССГ възприема изцяло изводите на СРС в оспореното решение, поради което на основание чл.221, ал.1, изр.2 от АПК изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

При постановяване на съдебния си акт СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Събрал е всички относими към спора доказателства, обсъдил ги е и въз основа на тях е стигнал до обоснования извод за доказаност на извършеното нарушение.

Районният съд е изложил подробни мотиви, относно съставомерността на нарушението, които настоящата инстанция счита за правилни и законосъобразни.

Разпоредбата на чл.37, ал.1 ЗДвП установява задължение при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства, а неизпълнението на това задължение е скрепено с налагането на глоба в размер на 200 лева, на основание чл.179, ал.2 ЗДвП.

Нормата на чл.37, ал.1 от ЗДвП съдържа конкретно правило за поведение на водача на пътно превозно средство - задължение при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства.

Съвкупният анализ на установените във въззивното производство факти обуславя извод, че касаторът се е отклонил от цитираното правило за поведение.

Софийският районен съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено, като е формирал изводи, които настоящият състав споделя. При извършване на тази дейност не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, поради което счита за неоснователно твърдението в касационната жалба, че неправилно са ценени свидетелските показания, съпоставен със събраните писмени доказателства. Подробно и обосновано СРС е изложил мотиви защо възприема свидетелските показания на една част от свидетелите и защо не възприемана друга част, като не са извършени нарушения при тази преценка.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание, поради което решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

С оглед липсата на направено от ответника по касацията искане за присъждане на

направените по делото разноси, то такова не следва да бъде присъждано в настоящата инстанция.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 174 от 17.01.2022г., постановено по н.а.х.д. № 11482 по описа за 2021г., на СРС, 95- ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.